

حاشیه یک خبر خانم ها بوکسور می شوند

به سلامتی، قرار شده بوکس بانوان در کشور راه اندازی شود! آن چه مسلم است خیل عظیم بانوان غیور کشور از این مسأله استقبال می کنند و به هر قیمت ممکن پول ثبت نام در کلاس های آموزشی را از پدران و همسران خود می گیرند؛ اما باید دید از راه اندازی رسمی بوکس بانوان در کشور چه کسانی سود می برند و چه کسانی ضرر می کنند.

- آنهايي که سود می برند:
۱. باشگاه های بوکس سراسر کشور
 ۲. کلیه جراحان بینی و موسسات زیبایی
 ۳. همه رستوران ها و پیتزا فروشی های سراسر کشور!
 ۴. همه آقایانی که همسرانشان از این قضیه بی اطلاع اند
- آنهايي که ضرر می کنند:
۱. کسی جرأت دارد ضرر کنه؟
 ۲. همه آقایانی که همسر بوکسور دارند!
 ۳. کلیه آقایانی که همسرشان را به باشگاه بوکس می فرستند
 ۴. کلیه آقایانی که با همسر محترمه تفاهم ندارند و کاری می کنند که طرف «دست به دستکش» شود.

نشان ارادت

رضا زاده خادم امام رضا (علیه السلام)

دارنده دو مدال طلای بازی های المپیک و چهار مدال طلای رقابت های جهانی چندی پیش عازم مشهد مقدس شد و طی مراسمی حکم خادمی آستان مقدس رضوی را از تولیت این آستان دریافت کرد. حسین رضا زاده که بارها توجه و ارادتش را به ائمه اطهار به ویژه حضرت ابوالفضل نشان داده است در این باره گفته: «این افتخار بزرگی است که نصیب من شده و امیدوارم بتوانم در آینده ای نه چندان دور، افتخار خادمی دیگر امامان معصوم را نیز پیدا کنم.»

در جوانی پاک بودن شیوه پیغمبری است...

اهدای جایزه جهانی نوجوان اصفهانی به حرم امام رضا

ورزش حرفه ای را چگونه تعریف می کنیم؟ آیا در این تعریف برای تعالی معنوی و احیای روحیه اصیل ورزشکاری - که همان روح جوانمردی و گذشت است - جایی داریم یا خیر؟ این سوالی است که باید در آن تأمل کرد. متأسفانه مدتی است از آن روزهای طلایی که شور و عشق و حرارتی معنوی در ورزش کشور وجود داشت و آن قدرها هم حرف حرفه ای بودن مطرح نبود، فاصله گرفته ایم. آری زیربنای فرهنگی ورزش کشور دچار دگرگونی شده و خواسته و ناخواسته در یک سیر قهقراپی دنیوی قرار گرفته است. در این گیرودار، حرکت «علی نادعلی» نائب قهرمان توانمند پومسه جهان که اولین مدال افتخار خود را به حرم مطهر امام رضا هدیه می کند، حرکتی بسیار ارزشمند به شمار می رود؛ این نوجوان اصفهانی، چندی پیش عازم دیار ضامن آهو شد، تا ضمن زیارت و عرض ارادت به آن امام همام، تنها افتخار جهانی خود را به آستان مقدس امام هاشم هدیه کند. این قبیل رفتارها بی اختیار ما را یاد آن شعر معروف می اندازد که:

در جوانی پاک بودن شیوه پیغمبری است

یک رفتار خوب

از رايكارد بياموزيد

فرانک رايكارد ملی پوش و ستاره پیشین فوتبال هلند و سرمربی فعلی تیم بارسلونا در ابتدای سال نو میلادی با حضور در بیمارستان ها و مراکز نگهداری از کودکان بی سرپرست به عیادت و بازدید از کودکان حاضر در این مراکز پرداخت، و با حضور خود در کنار آن ها و همچنین اعطای هدایایی اقدام به دل جویی از کودکان محروم کرد. این درحالی است که رايكارد در زمان بازیگری هرگز بازیکن با اخلاقی شمرده نمی شد اما با این وجود و با توجه به جایگاه والایی که در فوتبال به دست آورده و با گذشتن سن و سال به گونه ای دیگر خود را مورد احترام و توجه قرار داد. او با انجام این گونه اعمال خیرخواهانه می کوشد تا خطرات تلخ و دور از اخلاق خود را که از زمان جوانی به یادگار داشته به فراموشی بسپارد.

امیدواریم فوتبالیست ها و در یک قالب گسترده تر برخی از ورزشکاران کشور ما که در این ایام جوانی پر و بال گرفته اند و تنها الگوپروری از غرب را در مدل مو، خالکوبی، زینت آلات و دیگر حواشی مخفی در عرصه ورزش می بینند با فرا رسیدن سال جدید تحولی عظیم در خود ایجاد کنند و یادشان باشد که هرآن چه در جوانی و روزهای اوج خود انجام دهند در یادها و خاطره ها می ماند و ایام بازنشستگی دیگر ارزش کارشان برای دیگران شاید آن چنان که امروز برای نسل جوان تأثیرگذار است نباشد.

امان از بی پولی!

چاله چوله های زندگی یک بازیکن

وقتی فوتبالیست ها از بی پولی می نالند نمی دانیم باید چه بگوییم؛ زیرا ثروت برخی از آن ها به حدی است که می توانند به تنهایی بخش عمده ای از بدهی باشگاه خود را بپردازد اما جالب این جاست اغلب بازیکنان متمول بیشتر از بقیه برای دریافت پول شان تلاش می کنند. برخی می خواهند این پول ها را به زخم زندگی خود بزنند! مثلاً یکی از بازیکنان استقلال در همین ارتباط خطاب به دوستان خود می گفت: باور کنید اگر باشگاه قسط دوم قرارداد را بدهد همین امروز برای عوض کردن ماشینم راهی نمایشگاه می شوم چون سه سال از تاریخ ساخت آن می گذرد و حسایی قدیمی شده است!

یکی دیگر از فوتبالیست های مشهور لیگ برتر نیز می گوشت تا پس از دریافت طلب خود به گونه ای دیگر آن را به زخم زندگی اش بزند. این ملی پوش هر دو هفته یک بار مبلغ پنجاه هزار تومان صرف خرید داروی تقویتی برای موهای خود می کند چون بالاخره باید بین او و دیگر بازیکنان تیمش تفاوتی باشد. آن یکی هم از چند صباح قبل چیزی نزدیک چهارصد هزار تومان به رستوران محل خود بابت ارسال غذا به در خانه اش بدهکار است و هنوز پرداخت نکرده، آن دیگری هم که مدت ها است غصه نداشتن یک ماکسیمای مدل روز را می خورد. بالاخره این هم از چاله چوله های زندگی است که باید به گونه ای پر شود. پس حالا دانستید چرا فوتبالیست های متمول ما از بی پولی می نالند. با این تفاسیر یاد آن ضرب المثل قدیمی می افتیم که می گفت:

مردم دریاکار و مردم دروازه غار هر دو عریانند، اما این کجا و آن کجا!

بازی با مقدسات

وضعیت قرمز در فوتبال

«سنت» اگر با شکل زیبا و درست اجرا شود اسباب خیر و خوبی و فرهنگ سازی است، اما اگر سنت های مرسوم - به ویژه آن ها که قداست معنوی دارند - شکل تحقیر به خود بگیرد، باید که در برابرش ایستاد و در مقابل ترویجش مقاومت کرد. آقای بازیکن فوتبال باشگاه فرهنگی ورزشی فلان و بهمان به چه حقی برای آن که شادی خودت بعد از گلزنی را نشان دهی برای حریف، سینه می زنی؟ یعنی نمی دانی سینه زنی حرکت مقدسی برای نشان دادن سوگواری مردم ایران در رثای ائمه اطهار به خصوص سالار شهیدان است؟! هرچند این قضیه گذشته است ولی امیدواریم هیچ وقت در هیچ صحنه شادی آور دیگری تکرار نشود.

